

درجه‌بندی عوامل موفقیت فضای جمعی در مقیاس شهری نمونه موردنی: فرانسه و ایتالیا

سیده فاطمه مردانی
کارشناس ارشد معماری، دانشگاه هنر تهران
seyedehfatemehmardani@gmail.com

چکیده

فضای جمعی، گستره مهمی از شهر است که طی ساعات شبانه‌روز در اختیار شهروندانی از اقشار متنوع بوده و از تنوع فعالیتی برخوردار است. شهروندان برای حضور در این فضاهای متنوعیت صنفی، قومی و یا زمانی ندارند. موفقیت فضای جمعی، مقوله‌ای مستقل از شکل‌گیری آن بوده و ممکن است یک فضای جمعی موفق در شهر، نشانه‌های ظاهری شاخصی نسبت به یک فضای جمعی منفعل نداشته باشد.

پژوهش حاضر مبتنی بر مطالعات میدانی و تجربه عینی فضاهای جمعی، نمونه‌هایی از این فضاهای موفق را در شهرهای فرانسه و ایتالیا مورد بررسی قرار می‌دهد. میزان موفقیت فضاهای جمعی را چگونه می‌توان ارزیابی کرد؟ موفقیت این فضاهای وابسته به چه عامل یا عواملی بوده و میزان تأثیر هریک چه اندازه است؟

موفقیت فضاهای جمعی در شهرهای اروپایی، وابسته به عوامل متعددی همچون موقعیت مکانی و جغرافیایی، پیشینه تاریخی، روند شکل‌گیری و تکامل، عوامل فرهنگی- اجتماعی و عوامل مصنوع دیگر است. مشاهده و بررسی فضاهای جمعی مورد مطالعه، سبب می‌شود عوامل مؤثر در موفقیت فضای جمعی را در قالب سه گروه عوامل تاریخی، طبیعی و کارکرده طبقه‌بندی کرد.

طراحی و ساخت فضاهای جمعی جدید و نیز بازنده‌سازی فضاهای شهری منفعل و تبدیل آن به فضای جمعی پویا، متأثر از ارزیابی این عوامل در هر فضاست؛ به این ترتیب شناخت عوامل موفقیت فضای جمعی حائز اهمیت بوده و می‌تواند موفقیت و سرزنشگی آن را تضمین کند. بررسی میزان اهمیت هر یک از این عوامل در شهرهای فرانسه و ایتالیا مبین آن است که عامل تاریخی و کارکرده، بالاترین و عامل طبیعی پایین‌ترین درجه اهمیت را دارد.

واژگان کلیدی

فضای جمعی، عوامل تاریخی، عوامل طبیعی، عوامل کارکرده.

مقدمه

فضا ندارد. توجه به این نکته که فضای جمعی شکل‌گرفته و یا در حال شکل‌گیری، تحت تأثیر چه عواملی می‌تواند در گذر زمان، موفقیت و کارآمدی خود را ضمانت کند، ضرورت پرداختن به پژوهش حاضر است.

برای کاستن از متغیرهای اثرگذار بر عوامل موفقیت فضای جمعی، عامل گونه مخاطب را حذف می‌کنیم؛ بهاین ترتیب، مخاطب پژوهش از یک سو گردشگری است که پس از بازدید از بنای تاریخی، به محظوظه باز مقابل آن وارد می‌شود و از سوی دیگر شهروندی است که به انجام فعالیت روزمره مانند شرکت کردن در مراسم مذهبی کلیسا، ملاقات با دوستان و یا مکث و استراحت پرداخته و مجال حضور در یکی از عرصه‌های باز شهر خود را دارد.

انسان موجودی اجتماعی بوده و پیشینه تاریخی سکونت در شهرها گواه آن است که پویاترین لحظات زندگی شهروندان در عرصه‌های عمومی شهر رقم می‌خورد. انسان برای برقراری تعاملات اجتماعی با دیگران نیازمند بستر مناسبی است؛ فضاهای جمعی، تجسم کالبدی نیاز افراد به برقراری روابط با یکدیگر است.

شناخت شهر و مکان‌یابی عرصه‌هایی که انسان‌ها در آن بتوانند آزادانه حضور داشته باشند، نیازهای اولیه خود را مرتفع نموده و با یکدیگر تعامل کنند، امری ضروری است. چهبسا فضای جمعی طراحی شده در یک شهر مورد استقبال عموم نبوده و در مقیاس خود، موفق نباشد. موفقیت یک فضای جمعی تابع عوامل بسیاری است که الزاماً ارتباطی مستقیم با عوامل اثرگذار بر پیدایش آن

فقدان عرصه‌های جمعی پویا و کارآمد در شهرهای امروزی، ضرورت طراحی و ساخت این فضاهای نمایان‌تر می‌کند. از سوی دیگر، پرداختن به این مهم، نیازمند مطالعه عوامل اثرگذار بر پیدایش، توسعه و موفقیت فضای جمعی است. در ادامه با بررسی شاخصه‌های فضایی متعدد، عوامل مؤثر بر موفقیت فضای شناخته می‌شود.

فرضیه

مکان‌یابی فضای جمعی شهرها وابسته به حافظه تاریخی مردم است. اغلب فضاهای جمعی پویا علاوه بر کارآمد بودن، در مجاورت یک بنای تاریخی (مذهبی یا حکومتی) در مرکز شهر شکل گرفته‌اند. در حالی که عناصر طبیعی نقش مؤثرتری در مکان‌یابی و طراحی آن بنای تاریخی داشته است.

فضای جمعی و ویژگی‌های آن

فضا به تنها یک مفهومی ندارد؛ زمانی واجد معنا و ارزش است که انسان‌ها در آن حضور داشته و به انجام فعالیت‌هایی مشغول باشند. شهر، ظرف مشترک و عرصه زیست شهروندان بوده و نیازمند فضاهای طراحی شده‌ای است که فعالیت‌های جمعی افراد در آن انجام شود. فضای جمعی تعریفی در مقابل فضای خصوصی است؛ بدین معنا که به شخص خاصی تعلق ندارد، عام بودن در مقابل خاص بودن (لواسانی، ۱۳۹۳). استفاده کنندگان از فضای شهری لزوماً یک هویت واحد پیدا نمی‌کنند؛ در حالی که در فضای جمعی، جمع در مقابل فرد قرار دارد و در پس این مکان، پدیده جامعه تولید می‌شود. بهاین ترتیب استفاده کنندگان از فضای جمعی به یک گروه تبدیل می‌شوند (منصوری، ۱۳۸۸).

از مهم‌ترین ویژگی‌های فضای جمعی، در دسترس بودن آن برای تمام اقسام اجتماعی و در تمام ساعات شبانه‌روز، استقرار در مسیرهای اصلی شهر، تنوع کاربری در اطراف آن و برقراری روابط و تعاملات اجتماعی در آن بوده و قوی‌ترین عامل در مکان‌یابی یک فضای جمعی موفق، وجود خاطره جمعی است. سایر عوامل مؤثر در موفقیت این مکان‌ها، پتانسیل کالبدی مانند قرارگیری در تقاطع‌ها، میدان‌ها، پتانسیل اکولوژی، خوش‌نام بودن و ... است (همان).

عنوان این مقاله "فضای جمعی با لحاظ کردن نیازها و ترجیحات مردم و فراهم آوردن محیطی برای پاسخ به نیازهای انسان" است. از نظر "مونت گمری" تشخیص اینکه چرا یک مکان موفق است و چگونه می‌توان این موفقیت را ایجاد کرد و درک این موضوع که آیا مکان‌های مشابه آن در جاهای دیگر نیز می‌تواند موفق باشد یا خیر، بسیار دشوار است (همان). در عین حال مونت گمری، فضایی را موفق می‌نامد که زنده‌تر و فعلی‌تر باشد.

بر مبنای یافته‌های پژوهشگران، به نظر می‌رسد عوامل مؤثر بر مبنای یافته‌های پژوهشگران، به نظر می‌رسد عوامل مؤثر

عوامل کارکرده اش بتواند اثرگذاری لازم و کافی میان شهروندان داشته باشد.

عامل طبیعی

شهر به تناسب بستر طبیعی آن ساخته شده و رشد می‌کند؛ گاه یک رود، عامل پیدایش هسته اولیه شهر و توسعه آن است. به همین ترتیب، عوامل طبیعی بر اجزاء شهر و از جمله فضاهای جمعی شهرگذار است. گاه یک چشم، عامل پیدایش فضای جمعی شهر است. چنانچه پیدایش فضای جمعی،تابع عوامل طبیعی شهر باشد، ممکن است این عوامل، به موفقیت آن فضا نیز منجر شود. در صورتی که بستر شهر -توپوگرافی طبیعی مانند کوه و تپه؛ آبهای سطحی و زیرزمینی مانند رود، قنات و چشمه؛ عرصه‌های سبز مانند جنگل و چمنزار- امکان برخورداری از عوامل طبیعی را به عرصه‌های جمعی شهر ندهد، الحق عناصر طبیعی همچون کاربرد آبنما و کاشت گیاهان، تلاشی برای بالا بردن جذابیت‌های فضایی و موفقیت آن است.

بررسی نمونه‌های موردی

پس از شناخت عوامل مؤثر در موفقیت هر یک از فضاهای جمعی، در ادامه به بررسی چند نمونه از این فضاهای در شهرهای اروپا پرداخته می‌شود:

• **فضای تاریخی- مذهبی، عرصه مقابله کلیسا نوتردام- پاریس**
این فضای بر روی «ایل دولا سیته»، جزیره‌ای بر روی رود «سن» در محله لاتین قرار دارد که بافت قدیم شهر و هسته شکل‌گیری پاریس است. قدیمی‌ترین کلیسا شهر، متعلق به قرن ۱۲ میلادی بوده و همزمان موردتوجه برای شهروندان و گردشگران است؛ شهرهای بزرگ از اینجا برای عبادت و انجام مراسم آیینی و گردشگران به‌قصد بازدید از کالبد تاریخی و دریافت روح حاری در یک فضای مذهبی و مقدس مراجعه می‌کنند. استقرار این فضای در مجاورت رود سن به جذابیت منظرین آن افزوده است. تعاملات اجتماعی شهروندان و گردشگران بسیاری که از پاریس و قدیمی‌ترین کلیسا شهر بازدید می‌کنند، اتفاق غالب این فضاست؛ میدانی گشوده و یکدست، فاقد عناصر کالبدی در میانه میدان. کاربری‌های تجاری در لبه میدان به خوبی طراحی شده و فعال‌اند. سهولت دسترسی به فضای واقع در قلب تاریخی شهر از طریق شبکه حمل و نقل عمومی و یا دسترسی پیاده، موفقیت این فضا را دوچندان می‌کند. حیاط مقابل کلیسا نوتردام پاریس، یکی از مهم‌ترین فضاهای جمعی این شهر است؛ فضایی سرزنش و پویا که تا ساعت پایانی شب، خاموشی نداشته و مردم در آن رفت‌وآمد می‌کنند (تصویر ۱).

در موفقیت فضای جمعی بسیار متنوع بوده و متناسب با نحوه نگرش پژوهشگر و تخصص او می‌تواند متفاوت باشد. به‌این ترتیب پژوهش حاضر، معیارهای مؤثر در موفقیت فضای جمعی -فارغ از عوامل اثرگذار در طراحی آن‌ها- را به سه دسته تاریخی، طبیعی و کارکرده تقسیم می‌کند.

عامل تاریخی

شهر با خاطره جمعی مردمان آن -تصویر ذهنی مشترک- گره خورده است. افراد در سنین بالا تجربیات عینی از فضاهای شهر خود دارند و در طول زمان شاهد تغییرات آن بوده‌اند و جوان‌ترها نیز اگرچه خاطرات کمتری از شهر خود دارند، اما روح وابستگی به فضاهای شهری را با دقت بیشتری دریافت می‌کنند. گذر زمان، شهر را حاجد ارزش تاریخی کرده و آن را برای انسان‌ها خاطره‌ساز می‌کند. آن‌چنان‌که قوی‌ترین عامل در مکان‌یابی یک فضای جمعی موفق، توجه به وجود خاطره جمعی از فضا است (منصوری، ۱۳۸۸). این عامل در ادامه حیات و موفقیت فضاهای نفوذ دارد که می‌تواند فضا را صرف‌نظر از عوامل کارکرده اش به قدرت برساند. ساختمان تئاتر شهر و جلوخان آن در ذهن شهرهای بزرگ از اینجا برای عبادت و انجام مراسم آیینی و گردشگران به‌قصد نشستگان خود، با این فضا ارتباط می‌گیرند.

عامل کارکرده

عوامل کارکرده شامل موقعیت در شهر، نحوه دسترسی، همسایگی‌ها، عناصر کالبدی فضا، هندسه و تناسبات، وجود امنیت، میزان حضور افراد و ... است. میزان اثرگذاری هریک از این عوامل بر موفقیت فضاهای جمعی، متفاوت بوده و ممکن است یکی نقض‌کننده دیگری باشد. پژوهش حاضر، با اصالت دادن به برآیند تأثیر عوامل مذکور، موفقیت یا عدم موفقیت فضا را بررسی می‌کند. قرارگیری یک فضای جمعی در مسیر رفت‌وآمد عموم، نزدیکی به شبکه حمل و نقل شهری، تبعو کاربری‌های اطراف فضای جمعی به‌منظور پاسخ به نیازهای اولیه افراد، امکان استفاده هم‌زمان از فضای واحد توسط اقسام مختلف جامعه، امکان حضور افراد کم‌توان (کودکان، سالمندان و معلولان)، امکان برقراری تعاملات اجتماعی مؤثر، آراستگی ظاهری فضا، رعایت تناسبات فضایی، کاربرد مصالح متناسب با روح فضا، ایجاد حس امنیت در ساعت‌های مختلف شب‌نیروز و ... از عواملی است که به افزایش جذابیت یک فضای مردم و درنتیجه موفقیت آن منجر می‌شود. چه بسا فضای جمعی موفقی، ریشه تاریخی نداشته، اما تحت تأثیر



تصویر۱. گشودگی عرصه مقابل کلیسای تاریخی نوتردام پاریس، فضای مناسب برقراری تعاملات اجتماعی.

مأخذ: <https://farm8.staticflickr.com>



تصویر۲. گشودگی و یکپارچگی میدان تاریخی دل دوئومو در میلان، امکان انجام فعالیت‌های گروهی خودجوش.

مأخذ: <https://i.ytimg.com>



تصویر۳. کلیسای تاریخی دوئومو و گالری ویتوریو امانوئل دوم (Galleria Vittorio Emanuele II) بناهای شاخص میدان دوئومو در میلان.

مأخذ: <http://anclmilano.it/wp-content/uploads/2016/06/duomo.jpg>

فضای تاریخی- مذهبی، میدان دل دوئومو- میلان

این فضا در بافت قدیمی شهر میلان، مقابل کلیسای دوئومو، در مجاورت گالری ویتوریو امانوئل دوم و میدان اصلی شهر است. دسترسی به این فضای گشوده از طریق مترو و خیابان‌های متعددی که با میدان تقاطع دارد، میسر می‌شود. سهولت دسترسی به این میدان که بر روی محور تاریخی منتهی به کاخ اسفوورزسکو و دقیقاً در مرکز جغرافیایی شهر میلان قرار گرفته، از عوامل موافقیت میدان دل دوئومو است. از سوی دیگر، حضور قدیمی‌ترین کلیسا، تاریخی‌ترین مرکز تجاری شهر و نیز فروشگاه‌های پیرامون میدان، تنوع کاربری‌های مذهبی، تجاری و فراغتی را فراهم می‌کند. گشودگی و یکدست بودن میدان، عدم حضور عوامل مزاحم مانند تعدد مبلمان و پرهیز از فضاهای سبز غیرضروری، امکان تجمع افراد و انجام فعالیت‌های گروهی خودجوش را در اختیار کاربران قرار می‌دهد. مجسمه مرکز میدان دل دوئومو میلان، امانوئل دوم و سربازان تحت هدایت او، اشاره به روایت تاریخی نبرد «سن مارتینو» دارد. از آنجاکه هیچ‌یک از عناصر طبیعی در این میدان حضور ندارد، موفقیت این مجموعه می‌تواند وابسته به عوامل تاریخی و کارکردی آن باشد (تصویر۲ و ۳).

فضای تاریخی- آبینی، میدان تروی- رم

میدان تروی در مرکز تاریخی شهر رم، در مجاورت بناهای قدیمی و نزدیک به یکی از خیابان‌های مهم شهر -دل کورسو- قرار دارد. شهرت میدان، به وجود بزرگ‌ترین آبنمای شهر در محل یکی از قنات‌های باستانی رم بوده که متعلق به دوران باروک است. این فضای جمعی موسوم به چشم‌هه عشق، ریشه در افسانه‌های ایتالیایی داشته و در طول تاریخ در خاطر افراد، ماندگار شده است. اگرچه شکل‌گیری میدان تروی، وابسته به عامل طبیعی آب (با رویکرد کارکردی) بوده، اما موقوفیت این فضای شهری، مدیون عامل تاریخی نیز هست؛ فضایی که هم حداکثر کارکرد شهری خود را متناسب با شرایط زمان حفظ کرده و هم به تناسب ارتباط میان فضا و مردم، خود را به افراد شناسانده و در ذهن آن‌ها به مونومان شهری تبدیل شده است. به نظر می‌رسد نقش عامل طبیعی در این فضا، در ابتدا از جنبه زیبایی‌شناسانه نبوده، بلکه وجه کاربردی آن مطرح بوده؛ اگرچه در طول زمان، با گسترش شهر و ارتقاء سیستم آبرسانی، عامل زیبایی و حظ بصری، اهمیت بیشتری یافته است. سهولت دسترسی به این فضا و موقوفیت مکانی آن در شهر باعث می‌شود در معرض رفت‌وآمدی‌های بسیاری قرار بگیرد و موجب سرزنشگی بیشتر آن شود. به این ترتیب، موقوفیت میدان تروی، وابسته به هر سه عامل طبیعی، کارکردی و تاریخی است (تصویر ۵ و ۶).

فضای تاریخی- مذهبی، میدان دل دوئومو- فلورانس کلیسا‌ای جامع سانتا ماریا دل فیوره، کلیسا‌ای اصلی شهر در قلب تاریخی فلورانس قرار گرفته است. گشوده بودن محوطه اطراف این مجموعه، شامل کلیسا، برج ناقوس و بنای تعمیدگاه، یکی از نقاط قوت آن است. ساختمان هشت‌ضلعی تعمیدگاه سن جان، با حفظ فاصله‌ای، مقابل ورودی اصلی کلیسا سانتا ماریا دل فیوره بوده، در حالی که برج ناقوس جوتو به کلیسا چسبیده است. گذرهای متعددی که به این عرصه شهری منتهی می‌شوند، همه پیاده راه بوده و حضور سواره در لایه‌های دورتر امکان‌پذیر است. وجود یک حلقه پیاده‌محور، به شهر وندان و گردشگران این امتیاز را می‌دهد که آزادانه در این فضای جمعی به فعالیت پرداخته و دغدغه نامنی فضا و تداخل حریم سواره و پیاده را نداشته باشند. مجاورت این مجموعه با محوطه‌ها و بناهای تاریخی متعددی مانند موزه سانتا ماریا دل فیوره، کلیسا سنت لورنزو، میدان جمهوری و میدان سانتا ماریا نوولا یکی از عوامل موقوفیت این فضای جمعی است. عظیم بودن کلیسا و برج ناقوس و تمایزی که در خط آسمان شهر فلورانس ایجاد کرده، منظر شاخصی از این مجموعه در ذهن افراد ثبت کرده و به خاطره ساز بودن آن منجر شده است. از آنجاکه هیچ‌یک از عناصر طبیعی در این میدان حضور ندارد، موقوفیت این مجموعه می‌تواند وابسته به عوامل تاریخی و کارکردی آن باشد (تصویر ۴).



تصویر ۴. مجاورت بناهای تاریخی ارزشمند مانند کلیسا سانتا ماریا دل فیوره و عرصه‌های گشوده شهری اطراف آنها، سرزنشگی میدان دل دوئومو فلورانس.
مأخذ: <https://viaggideimesupi.files.wordpress.com>



تصویر۶. حضور عنصر منظرین آب و قدمت تاریخی بنایها و خیابان‌های اطراف،
میدان تروی رم.
مأخذ: <http://2.bp.blogspot.com>



تصویر۵. شکل‌گیری میدان تروی وابسته به وجود بزرگترین آبنمای رم در
 محل یکی از قنات‌های باستانی شهر.
مأخذ: <https://static.independent.co.uk>



تصویر۷. میدان سن مارکو و نیز حاصل ترکیب دو مستطیل و کشیدگی مستطیل
فرعی در امتداد محور دید به دریا. مأخذ: <http://3.bp.blogspot.com>



تصویر۸. موقعیت مکانی و ارتباط بلافضل میدان سن مارکو و نیز با دریای
آدریاتیک. مأخذ: <https://www.askideas.com>

فضای تاریخی- آبینی، میدان سن مارکو- و نیز میدان سن مارکو، میدان اصلی شهر تاریخی و نیز است. کلیساي بیزانسی مهم‌ترین بنای این میدان بوده و در امتداد محور اصلی آن قرار گرفته است. سه بدنۀ دیگر این میدان مستطیلی شکل را، ساختمان‌های تاریخی سه‌طبقه تشکیل داده که امروزه به کافه‌ها، رستوران‌ها و فروشگاه‌های صنایع‌دستی و محصولات بومی تبدیل شده‌اند. میدان سن مارکو در قرن ۹ میلادی ساخته و یک میدان کوچک با کشیدگی عمود بر میدان اصلی، در قرن ۱۱ میلادی به آن اضافه شد. برج ناقوس کلیساي سن مارکو در محل تقاطع دو میدان قرار گرفته و در مجموع یک میدان پیوسته ال‌شکل ایجاد شده است. مستطیل کوچک در امتداد محور اصلی خود، ناظر به دریا (آب به عنوان عنصر طبیعی) و هم‌تراز آن بوده و در روزهای بارانی، آب دریا به داخل میدان سرریز می‌شود. گشودگی و یکدست بودن فضای میدان، امکان تجمع افراد و انجام فعالیت‌های جمعی را به سادگی ممکن می‌سازد؛ آن‌چنان‌که کافه‌ها و رستوران‌ها، نیمکت‌ها، صندلی‌ها و حتی سن اجرای موسیقی را داخل میدان گذاشته و در ساعات مشخصی به اجرای موسیقی زنده می‌پردازند. اگرچه و نیز تاریخی، رنگ و بوی زندگی و حضور شهروندان را همچون گذشته ندارد، اما میدان سن مارکو همچنان سرزنشگی و پویایی خود را حفظ کرده و به عنوان اصلی‌ترین میدان شهر، شاهد حضور افراد بسیاری به‌ویژه گردشگران در طول شبانه‌روز است. موفقیت میدان سن مارکو وابسته به هر سه عامل طبیعی، کارکردی و تاریخی است (تصویر۷ و ۸).

فضای تاریخی- تجاری، میدان ناونا- رم

ناونا، مشهورترین میدان تاریخی شهر رم، در محل سابق استادیومی باستانی ساخته شده است. این میدان که ابتدا محل برگزاری مسابقات اسبدوانی و ارابه‌رانی بوده، در گذر زمان تبدیل به بازار مرکزی شهر شده و امروزه یکی از موفق‌ترین فضاهای جمعی رم است. ساختمان‌های تاریخی و باشکوه اطراف میدان مانند کلیسای سنت آگنس و عناصر فیزیکی مانند ابلیسک، آبنماهای تاریخی و مشهور از هنرمندانی همچون «برنینی» و نیز میلان میدان، از عوامل خاطره‌ساز بودن آن به شمار می‌رود. کاربری‌های تجاری فعال در اطراف میدان شامل کافه‌ها، رستوران‌ها و فروشگاه‌های کالای موردنیاز کاربران فضا، به جذابیت و سرزندگی میدان می‌افزاید. برخلاف شهرت و مقیاس عملکردی میدان، گذرهای محدودی به آن منتهی می‌شوند. از سوی دیگر، تناسبات و کشیدگی غیرمعمول، حس پویایی و تحرک میدان را افزایش داده و به حضور طولانی تر مخاطبان در فضا منجر می‌شود. بالا بودن میزان رفت‌وآمد شهروندان و گردشگران، بساط کردن دست‌فروشان و هنرمندان، ازدحام افراد در رستوران‌ها و کافه‌های میدان و مواردی از این قبیل، گواه موقوفیت این فضای جمعی بوده که مدیون عوامل تاریخی، کارکردی و طبیعی است (تصویر ۱۰).



تصویر ۱۰. میدان ناونا در شهر رم، حضور هنرمندان و فروشنده‌گان خیابانی، از عوامل سرزندگی و پویایی میدان، مأخذ: آرشیو پژوهشکده نظر، ۱۳۹۴.

فضای تاریخی- آبینی، میدان دل کامپو- سیهنا

میدان اصلی و مرکزی شهر سیهنا، در گذشته محل یک فوروم رومی بوده، سپس کارکرد یک بازار شهری داشته و در حال حاضر یک عرصه شهری فعال و شاخص‌ترین فضای جمعی شهر است. میدان دل کامپو در طول تاریخ، همواره مکانی برای تجمع افراد و برگزاری جشن‌ها، مراسم و مسابقاتی مانند اسبدوانی بوده و این امر در حافظه مردمان شهر، ثبت شده است. این میدان پیاده‌محور، هندسه و طرح متفاوتی دارد؛ پلان آن صدفی‌شکل است، در ترازی پایین‌تر از معابر اطراف شکل گرفته و ۱۱ گذر به آن منتهی می‌شود. کفسازی میدان شامل ۹ شاعع آجرفرش (به نشانه فرمانروایی ۹ پادشاه از سال ۱۲۸۷ تا ۱۳۵۵ میلادی) بوده و همه شاعع‌ها شبیه به سمت مرکز (کاخ حکومتی) دارد. شبیب حاصل از توپوگرافی طبیعی میدان، سبب می‌شود این فضا مانند یک آمفی‌تلائِر در خدمت مردم باشد. به‌این‌ترتیب، کاخ مردم و برج مانگی، دقیقاً در مرکز دید افرادی است که بر روی کف میدان آرمیده‌اند. از سوی دیگر، شباهت بصری ساختمان‌های اطراف میدان به لحاظ رنگ، مصالح، جزئیاتِ نما و مواردی از این قبیل، به وحدت و یکپارچگی فضا افزوده و درک و خوانش آن را برای مخاطب آسان می‌کند. موقوفیت میدان دل کامپو عمده‌تاً مدیون عوامل تاریخی و کارکردی است (تصویر ۹).



تصویر ۹. سرزندگی دل کامپو، میدان اصلی و مرکزی شهر تاریخی سیهنا.
مأخذ: آرشیو پژوهشکده نظر، ۱۳۹۴.

فضای مدرن - فرهنگی، عرصه مقابله مرکز فرهنگی ژرژ پمپیدو - پاریس

این فضای در مجاورت یکی از دو محور اصلی پاریس قرار گرفته است؛ محور شرقی - غربی، شامل عناصر مهم شهری پاریس مانند میدان باستیل، موزه لوور، میدان کنکورد، طاق پیروزی و خیابان شانزلیزه بوده و به محله لادفانس منتهی می‌شود. استقرار مجموعه پمپیدو در مرکز تاریخی شهر و نزدیکی آن به محله قدیمی لهآل - که در حال نوسازی است - از یکسو به خوانایی و شاخص بودن آن منجر شده و از سوی دیگر به سهولت در دسترس عموم است. حیاط این مجموعه، حدود حصر فیزیکی ندارد، بخشی از شهر بوده و در طول شبانه‌روز قابل استفاده است. علاوه بر عوامل کارکردی مذکور، خاطره جمعی افراد از بستر تاریخی پمپیدو، نقش مؤثری در موفقیت این فضای دارد. گشودگی، یکپارچگی و نبود عوامل فیزیکی مزاحم همچون مبلمان ثابت، از عوامل موفقیت این فضای جمعی است؛ مردم در هر ساعتی از شبانه‌روز می‌توانند در این عرصه شهری حضور داشته باشند، از کفسازی شب‌دار برای نشستن استفاده کرده و بهواسطه گشوده بودن فضا، دید خوبی به اطراف داشته باشند. اگرچه، پیرامون این حیاط گشوده شهری، درختانی وجود دارد، اما شکل‌گیری و موفقیت این فضای جمعی، وابسته به عناصر طبیعی نیست، بلکه مدیون عوامل تاریخی و کارکردی است (تصویر ۱۲).



تصویر ۱۲. عرصه مقابله مرکز فرهنگی ژرژ پمپیدو مانند یک حیاط شهری شبانه‌روزی. مأخذ: آرشیو پژوهشکده نظر، ۱۳۹۴.

فضای تاریخی - تاریخی، میدان بلکور - لیون
میدان بلکور در مرکز لیون، محدوده‌ای میان رودهای «سون» و «رون» و در امتداد یکی از شریان‌های اصلی شرقی - غربی شهر است. این میدان که فاصله کوتاه و تقریباً یکسانی از هر دو رود دارد، بزرگ‌ترین میدان پیاده محور اروپا و سومین میدان بزرگ فرانسه است. چهار گذر اصلی شهر (دو پیاده‌راه و دو سواره‌راه) به این میدان منتهی شده که از خیابان‌های مهم تجاری با فروشگاه‌های مجلل هستند. استقرار میدان در مرکز شهر، سهولت دسترسی به آن، نزدیکی میدان به مراکز تجاری و بنای‌های تاریخی دیگر، عواملی هستند که به موفقیت این فضای جمعی منجر می‌شود. مجسمه لویی چهاردهم، پادشاه سوار بر اسب در وسط میدان، یادآور حوادث تاریخی فرانسه است و به خاطر ساز بودن و خوانایی آن منجر می‌شود. گشودگی میدان، هندسه مستطیلی، تنوع کاربری‌های اطراف میدان، استفاده بهجا از مبلمان و فضای سبز، کنترل تردد سواره و حفظ حریم آسایش و امنیت پیاده از ویژگی‌های این فضای جمعی است و به موفقیت آن می‌انجامد. گشودگی و یکدست بودن میدان بلکور، امکان انجام فعالیت‌های مانند برگزاری نمایشگاه‌های دوره‌ای و هاکی روی یخ در زمستان را فراهم می‌کند. موفقیت این میدان وابسته به عوامل تاریخی و کارکردی است (تصویر ۱۱).



تصویر ۱۱. بلکور بزرگ‌ترین میدان پیاده محور اروپا و سومین میدان بزرگ فرانسه در مرکز شهر لیون. مأخذ: آرشیو پژوهشکده نظر، ۱۳۹۴.



تصویر ۱۳. طراحی و ساخت پاویون جدید در بندر قدیمی و خاطره‌ساز مارسی،
مجاور دریای مدیترانه. مأخذ: سیده فاطمه مردانی، ۱۳۹۵.

از عوامل موفقیت این فضای جمعی به شمار می‌رود. بنابراین موفقیت بندرگاه قدیمی مارسی وابسته به هر سه عامل تاریخی، کارکردی و طبیعی است (تصویر ۱۳). حاصل مطالعه ۱۰ فضای جمعی در فرانسه و ایتالیا و بررسی عوامل موفقیت هر یک در جدول ۱ خلاصه می‌شود:

فضای مدرن - تاریخی، پاویون بندر قدیمی - مارسی پاویون طراحی شده توسط معمار مشهور، ژان نوول، در مجاورت دریای مدیترانه، در نقطه‌ای از شهر مارسی ساخته شده که آب دریا به داخل شهر نفوذ کرده است؛ جایی مشهور به بندر قدیمی شهر. گشوده بودن فضای شهری در کنار دریا، پتانسیل‌های بسیاری در اختیار شهروندان می‌گذارد؛ مردم به تماشای آب و حرکت قایق‌ها و کشتی‌ها می‌نشینند، به فروش محصولات دریایی شامل انواع ماهی، میگو، صدف و ... می‌پردازند، هنرمندان به اجرای موسیقی زنده مشغول‌اند، این فضا و عده‌گاهی برای قرارهای دوستانه و حتی لوکیشن فیلمبرداری و حضور بازیگرانی مشهور است و رویدادهای جمعی دیگری از این قبیل. بندر قدیمی مارسی، مکانی خاطره‌ساز و تاریخی بود، اما اقدامات اخیر صورت گرفته از سوی شهرداری، مانند تغییر کفسازی، ساخت پاویونی مدرن، اولویت دادن به حضور افراد پیاده و جلوگیری از ساخت‌وساز در حریم دریا، منجر به تولید فضایی مدرن شده است. این عرصه شهری در هر ساعتی از شبانه‌روز، فعال بوده و مخاطبان بسیاری از اقسام متفاوت شهر در آن حضور دارند. گشودگی فضایی، باز بودن دید ناظران به سوی دریا و شهر، امکان نشستن و پاتوق کردن افراد روی کفسازی و عرصه پیاده، نورپردازی مناسب و طراحی شده که امنیت شبانه فضا را برقرار کرده و از سوی دیگر منجر به آسودگی نوری نشود.

جدول ۱. عوامل موفقیت هر یک از ۱۰ میدان. مأخذ: نگارنده.

نام فضای جمعی	عوامل موفقیت فضای جمعی		
	طبیعی	کارکردی	تاریخی
حياط کلیساي نوتردام پاريس	۱	۱	۱
میدان دل دوئومو میلان	۰	۱	۱
میدان دل دوئومو فلورانس	۰	۱	۱
میدان تروا رم	۱	۱	۱
میدان سن مارکو ونیز	۱	۱	۱
میدان دل کامپو سیدنا	۱	۱	۱
میدان ناونا رم	۱	۱	۱
میدان بلکور لیون	۰	۱	۱
حياط ژرژ پمپیدو	۰	۱	۱
پاویون بندر قدیمی مارسی	۱	۱	۱

نتیجه‌گیری

اگر بیش از عامل تاریخی نباشد، کمتر از آن نیز نیست. در عین حال عوامل تاریخی و کارکردی، مهم‌تر و اثرگذارتر از عوامل طبیعی به نظر می‌رسد.

حضور مؤثر عناصر طبیعی، اگرچه به موفقیت فضاهای جمعی می‌افزاید، اما فقدان آن، عاملی تعیین‌کننده نخواهد بود. آن‌چنان‌که برخی میدان‌ها شهری و فضاهای جمعی موفق، فاقد عناصر طبیعی همچون عرصه‌های سبز، آبنما، منظره‌ای از شهر یا کوه‌های اطراف و نشانه‌هایی از این قبیل هستند؛ مانند میدان بلکور لیون. قابل توجه است عوامل طبیعی به تلطیف فضاهای جمعی کمک کرده و مهم‌تر از آن، در طول زمان، منظر طبیعی شاخصی در خاطر شهروندان ثبت می‌کند.

به‌این‌ترتیب با مطالعه نمونه‌های اروپایی، به نظر می‌رسد میان عوامل مطرح در موفقیت فضای جمعی، عوامل تاریخی و کارکردی، مهم‌تر از عامل طبیعی است. از سوی دیگر، میزان اثرگذاری دو عامل تاریخی و کارکردی در موفقیت فضاهای جمعی را نمی‌توان مقایسه کرد؛ گاه خصلت تاریخی یک فضا بر ضعف ناشی از ویژگی‌های کارکردی آن غلبه کرده و گاه فضایی فاقد اصالت تاریخی، به اعتبار عوامل کارکردی‌اش قوت می‌گیرد.

موفق بودن فضای جمعی وابسته به سه عامل تاریخی، طبیعی و کارکردی است. با مطالعه و بررسی این عوامل در چند نمونه از فضاهای جمعی شهرهای فرانسه و ایتالیا به نظر می‌رسد عامل تاریخی، یکی از عواملی است که نقش مهمی در موفقیت فضای جمعی دارد. شهر در گذر زمان، به عنوان موجودی خاطره‌ساز و واجد ارزش تاریخی، در اختیار مردم قرار گرفته و سیمای تثبیت‌شده‌ای از خود ارائه می‌کند. میزان تاریخی بودن بستری که فضای جمعی در آن شکل گرفته، مهم‌تر از قدمت آن فضاست؛ چه‌بسا موفقیت یک فضای جمعی مانند حیاط مرکز فرهنگی ژرژ پمپیدو در پاریس که عمر آن به نیم‌قرن نمی‌رسد، تحت تأثیر قدمت و پیشینه تاریخی عرصه‌ای باشد که در آن قرار دارد.

عامل تاریخی به تنها‌ی نمی‌تواند منجر به موفقیت فضاهای جمعی شود؛ چرا که توجه به عناصر کارکردی فضا نیز ضروری است. میدان کاپیتول، یکی از فضاهای شهر رم، در حال حاضر فضای جمعی موفقی نیست؛ اگرچه ارزش تاریخی بسیاری دارد، اما متأثر از برخی عوامل کارکردی فضا همچون دسترسی نامناسب – علیرغم طرح کالبدی منحصر به‌فردش – فضای شهری سرزنه و پویایی به حساب نمی‌آید. به این ترتیب اهمیت عامل کارکردی

پی‌نوشت

این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی «گردشگری فرهنگ شهری» است که در سال ۱۳۹۴ به مسئولیت آقای دکتر سید امیر منصوری در پژوهشکده نظر انجام گرفته و نگارنده به عنوان همکار طرح در سفر مطالعاتی و برداشت‌های میدانی طرح مذکور به مدت ۱۸ روز به اروپای غربی (فرانسه- ایتالیا) مشارکت داشته است.

فهرست منابع

- شهری، ۴ (۱۴): ۱۸-۵. مردانی، معصومه. (۱۳۹۳). میدان دل کامپو-سیه‌نا. www.etoood.com/NewsShow.aspx?nw=4543 ۹۴/۰۸/۱۷
- Piazza del Campo.(n.d.). available at <http://www.comune.siena.it/Il-Turista/Diversamente-Abili-Turismo-dei-suoni/Itinerari/Piazza-del-Campo> (2017.01.15)
- مسعود لواسانی، منا. (۱۳۹۳). رد پای زندگی در شهر؛ مفهوم فضای جمعی در شهرهای هند، مجله هنر و تمدن شرق، ۲ (۶): ۵۱-۴۲
- منصوری، سید امیر. (۱۳۸۸). جزوی درس منظر شهری، دانشگاه تهران: پردیس هنرهای زیبا.
- رشیدپور، نازیلا و سعیدی رضوانی، نوید. (۱۳۹۴). مقایسه تطبیقی عوامل مؤثر بر موفقیت فضاهای عمومی (خیابان و پارک) در ذهن و رفتار شهروندان آنکارا و تهران با تأکید بر نقش نظام برنامه‌ریزی فضای عمومی در شهرهای مذکور، فصلنامه مطالعات